

DOSTUM, SINIF ARKADAŞIM, MESLEKDAŞIM NECATİ MUMCU'YA

Lise yıllarının disiplinli atmosferinden sonra üniversitenin özgürlük havasının neden olduğu aylıklık yüzünden sene kaybedince benden genç olan sevgili Necati ile sınıf arkadaşı oluverdik. Bizim sınıftan çok öğretim üyesi çıktı; bir kısmı başka üniversitelere gitti ama çoğunluğumuz, ben ve Necati de dahil olmak üzere, İktisat Fakültesi'ni tercih ettik. Beraber büyüdük, hocalarımızın himmetiyle yetişdik, beraberce basamakları atladık ve neredeyse beraber emekli olduk. Doğal olarak bu emeklilik meslekten değil resmi görevlerden ayrılmak idi. Fakültemiz'in bize kazandırdığı iktisatçılığı devam ettiriyoruz.

Necati benim oda komşumdu. Yani her an, her saat, her dakika beraberdik. Bilimsel yeteneği ve bilgisi çok yüksek olduğundan iktisadın teorik ve pratik konularını birlikte tatlı tatlı tartışırdık. Onun kürsü başkanı Prof. Dr. Refii Şükrü Suvla'nın beklenmedik vefatı sırasında Necati ile birlikte geçirdiğimiz psikolojik ve maalesef bürokratik travmayı hiç unutamam. O hocasına çok bağlı idi; adeta baba-oğul gibiydiler. Ben de rahmetli hocanın hayranlarından biri idim.

Sevgili Necati'de ender rastlanan bir analiz kabiliyeti vardır. Teorik birikimi de mükemmel olduğundan mesleki konularda onunla konuşmak, tartışmak ayrı bir zevkdir. Herkes ile dosttur. Her zaman, hayatının en kritik dönemlerinde dahi hoşgörülü ve serinkanlı tavrını hiç bozmamıştır. Bilimsel konularda işbirliği ve yardımseverliği, dostluğu, arkadaşlığı istisnaidir. Fakültemiz'in genel sekreteri rahmetli Şinasi Sunat ile birlikte grup halinde katıldığımız akşam yemeklerinin anılarını unutmak mümkün mü?

Sevgili Necati, bunca yıllık dostluk bir çok anıyı tazeliyor. Yazacak o kadar çok şey var ki... Hangi birini anlatayım? İyisi mi, sana uzun ve mutlu bir yaşam dileyerek sözlerimi bitireyim.

Arkadaşın, dostun, meslekdaşın

Erdoğan Alkin